

[Lorentzen.]

hr. Steen har sagt under forhandlingerne, at der i kommunalbestyrelserne sidder fornuftige folk; så skal det nok vise sig, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelsen, og ikke pantefogeden, og at der skal foreligge et skriftligt andragende, idet dette vil blive behandlet formentlig på samme måde, som man nu behandler sager om eftergivelse af skat. Jeg skal ikke udfordre den højtærede indenrigsminister på nærværende tidspunkt til at komme nærmere ind herpå, men vil blot gentage, at jeg ingen tvivl nærer om, at når selve bekendtgørelsen kommer, bliver det ikke det ærede medlem hr. Holger Eriksens tale om, at det er pantefogeden, der kan afgøre det, der bliver stående ved magt, for så tror jeg nok vi er ude i karikaturen.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Efter den debat, der har været ført om skattebetalingskravet, forekommer det mig, at tinget har krav på, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen giver udtryk for, om han under hensyn til det nye, der ligger i situationen, vil indkalde udvalget, for at det kan tage stilling til ændringsforslaget. Det må tinget have krav på at få klar besked på allerede i dag.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg ved ikke af, at jeg har sagt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller havde pligt til at kunne se, hvad følgerne ville blive af en revision af valgloven, men jeg har sagt, at jeg er temmelig overbevist om — i hvert fald var det det, jeg mente — at det kunne det ærede medlem udmærket godt indse. Dertil kommer, at der ikke kan ske nogen ændring, uden at der skal en lovgivning til. Men må jeg spørge: Er det det ærede medlems mening, at der stadig skal betales 2 kr. som symbolsk skat, for at man kan få adgang til stemmerummet? Det vil jeg gerne have lidt at vide om.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, at jeg ikke forstår dette spørgsmål om kommunalbestyrelsen og pantefogeden. I de store kommuner er det vel således, at en embedsmand, også en pantefoged, får en vis bemyndigelse og får at vide, efter hvilket reglement han skal

arbejde. Hvis kommunalbestyrelsen giver ham bemyndigelse til at træffe aftale med skatteborgeren, må det vel være lovligt; man vil vel ikke have, at kommunalbestyrelsen i hundredvis af tilfælde skal afgøre, om en mand skal have en ordning med hensyn til skatterestancen eller ej.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Ja, så er vi altså nået til en vis klarhed, og vi ender altså med, at det er pantefogedens afgørelse, der er gældende. Jeg erindrer tydeligt, hvorledes spørgsmålet blev fremlagt i udvalget — det er jo ingen hemmelighed, at det er det ærede medlem hr. Steen, der på de radikales vegne er ophavsmanden til bestemmelsen. Jeg vil da gerne spørge det ærede medlem hr. Steen, om det er hans opfattelse, at det skal være, som ministeren har angivet her. Enhver ved jo, at man forsøger at vriste noget ud af selv den dårligst betalende, den mand, der næsten aldrig betaler sin skat, ved at træffe en ordning, som han så eventuelt ikke overholder. Det vil altså sige — og her spørger jeg atter det ærede medlem hr. Steen som ophavsmanden til bestemmelsen, idet socialdemokraterne jo har lagt blankt op og sagt: vi har ingen interesse overhovedet for nogen bestemmelse —: Er det også det ærede medlem hr. Steens opfattelse, at det er pantefogedens skøn, der skal være afgørende?

Jeg for mit vedkommende vil gerne sige — uden at komme ind på en drøftelse om kommunister eller ikke-kommunister med det ærede medlem hr. Holger Eriksen — at den udvalgsbehandling, der har været tale om, er jeg og mit parti tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Den højtærede minister kan ikke blive meget forundret over mit spørgsmål, da der i det ændringsforslag, ministeren har tiltrådt, udtrykkeligt i stk. 5 er gjort en undtagelse med hensyn til den ret til skatteeftergivelse, der ellers ligger hos kommunalbestyrelsen, at bestemmelserne derom ved kongelig anordning for Københavns og Frederiksbergs kommuners vedkommende kan ændres derhen, at beføjelsen til at eftergive personlig kommuneskat hen-